

Внутрішній ринок ЄС

Джерела права внутрішнього ринку ЄС

Первинне
право

ДФЕС (ч.
IV)
ДЕС

Вторинне
право

Директиви
Регламент
и

Основні свободи (принципи) внутрішнього ринку ЄС

вільний рух осіб

вільний рух
товарів

Ст.26
ДФЕС

вільний рух
послуг

вільний рух
капіталів

Вільний рух товарів: джерела

Первинне право

ДФЕС ст.28-44

Вторинне право

Митний кодекс ЄС,
Товарна
номенклатура ЄС,
Єдине мито

Регламент
№638/2004 про
статистику торгівлі
товарами між
державами-членами

Вільний рух товарів:

- заборона на ввізне й вивізне мито та всі збори еквівалентної дії між державами-членами та ухвалення спільного митного тарифу у відносинах із третіми країнами.
- Заборона кількісних обмежень на імпорт/експорт та на всі заходи еквівалентної дії між державами-членами.
- Заборона дискримінаційного внутрішньодержавного оподаткування

Бенуа и Густава Дассонвіль (1974)

- “ усі правила торгівлі, запроваджені державами-членами, що можуть ускладнити, прямо чи побічно, у даний час чи потенційно, торгівлю у Співтоваристві, повинні розглядатися як заходи, що мають еквівалентний ефект до кількісних обмежень”

Кассіс-де-Діжон (1979 р.)

- «якщо товари законно перебувають в обороті у будь-якій державі-члені, вони мають вільно допускатися на ринок інших держав-членів, якщо така держава-член не зможе успішно довести, що обмеження стосується:
- Ефективності фіскального нагляду;
- Захисту здоров'я населення;
- Справедливості комерційних угод
- Захисту прав споживачів.

Кек та Мітуорд (1993)

- ? Чи сумісна з правом ЄС заборона перепродажу товару за більш низькою ціною згідно національного законодавства, якщо продаж товару із збитком не заборонена самим виробником
- Різне національне законодавство не є дискримінацією, коли йдеться про технологію продажів
- Намагання суду більш чітко розтлумачити ст. 34 ДФЕС

внутрішньому ринку ЄС: передумови

- 1) на підставі суспільної моралі, порядку або безпеки;
- 2) захист здоров'я та життя людей, тварин або рослин;
- 3) захист національних скарбів, що мають мистецьку, історичну або археологічну цінність;
- 4) захист промислової та комерційної власності.

Вільний рух осіб (ст.45-55 ДФЕС)

Вільний рух непрацюючих

Вільний рух працівників

Вільний рух громадян 3х країн, що проживають на довгостроковій основі

Вільний рух у рамках Шенгенської угоди

Свобода заснування

Вільний рух працівників (ст.45 ДФЕС)

- приймати фактично зроблені пропозиції про працевлаштування;
- вільно рухатися в межах території держав-членів з цією метою;
- перебувати в державі-члені з метою працевлаштування згідно з положеннями, що регулюють працевлаштування громадян цієї держави;
- залишатися на території держави-члена після завершення трудової діяльності.

Свобода заснування (ст.49 ДФЕС)

- право громадян або юридичних осіб (господарських товариств) з однієї держави-члена розпочинати власну справу і здійснювати самостійну господарську діяльність на постійній основі в інших державах-членах Європейського Союзу.

Справа Daily Mail (1988)

- ? – право компанії перенести місце свого знаходження у іншу державу-член, не змінюючи особистий закон ЮО
- Переміщення головного офісу з Великобританії до Нідерландів щоб уникнути податків на приріст капіталу
- Британське фіскальне відомство заборонило перевід місця знаходження ЮО
- Лондонський Високий Суд звернувся до Суду ЄС щодо ст. 49 та 54 ДФЕС
- Суд ЄС: Право ЄС не наділяє ЮО правом на переміщення центру управління, вказані аспекти регулюються національним правом

Справа Картезіо (2008)

- За угорським законодавством зміна місця реєстрації потребує попередньої ліквідації ЮО
- «ДФЕС не виключає національного законодавства, згідно якого компанія, інкорпорована за правом держави, не може перенести місце свого знаходження до іншої держави члена, зберігаючи при цьому статус ЮО, що підкоряється праву держави своєї інкорпорації»
- Суд ЄС не виключив можливість реорганізації в ЮО, що підкорюється праву іншої держави

Справа Inspire Art (2003)

- ? Чи можуть вимоги корпоративного права держави-члена застосовуватися до компаній з інших держав-членів, якщо ці компанії здійснюють там діяльність?
- Суд ЄС: національні закони, що обмежують свободу заснування, повинні бути :
 - - недискримінаційними;
 - - необхідними для захисту об'єктивно існуючого публічного інтересу;
 - - відповідними для захисту цього інтересу;
 - - пропорційними.

Свобода надання послуг (ст. 56-62 ДФЕС)

- (a) діяльність промислового характеру;
- (b) діяльність торгівельного характеру;
- (c) діяльність ремісників;
- (d) діяльність осіб вільних професій.

КАПІТАЛ ТА ПЛАТЕЖІ

(ст.63-66 ДФЕС)

● Рух капіталів:

- 1) фінансові операції, пов'язані з інвестуванням
- 2) Інвестування здійснюється в іншу державу-члена ЄС
- 3) Неповорнення фінансових ресурсів у первинну державу-члена у розумний термін